

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

in acerrimū hostem Romanū pontificem permutasse. Ab Anagnia in urbem ut est reditū, de pace agi placuit: quæ cura Imperatorem Balduinum & Tolosanum comitem, aquæ ac ipsum pontificem cupientissimum, totos menses quatuor, die noctūq; exercuit, Friderici oratoribus, nūcīsq; per dies variatibus, & nulli sat formulæ, nulli oblata conditioni, sine scrupulo adquiescentibus. Et rescijt intere pontifex, Fridericum in eius caput cum Romanis ciuibus machinari.

CAPVT XII.

Huius quidem machinationis ea erat ratio constituta: ut accedens Ciuitatem castellanam pontifex, Fridericum ad se venturū expectaturus, in itinere caperetur. Quare veritus pontifex, nè si petitas negaret conditiones, cōiurati ad facinus in ipsa vrbe profilirent: & petita pacis conditioni verbo assensus, & diem sui accessus paucillū remotiorē ex formula constituit. Interea petitas à Genua triremes, ad Centumcellensem portum applicuisse certior factus, noctū adequitans, ad illas delatus est: & nauigans Genuam incolumis peruenit: vbi periculosissimā incidit valetudinē: ex qua cum conuallisset, ad Philippū regem in Franciam se contulit: Ingressum Rhodano amne aduerso, Franciæ regnū, pontificē Innocentiū rex summa veneratione excipi curauit, deduciq; Lugdunū: qua in vrbe cum conciliū celebrare pontifex cōstituisset, sua primū cōsuluit honestati: Quoties enim sermonē ad populū, homiliamq; habuit, quod vnoquoq; solēni die fuit, Fridericū alta in clamauit voce, illū admonens, ut ad ea respōdeat, quæ aduersū se p iuribus ecclesiæ cōsequēdis habeat, Lugdunū se cōferret: futurum protestatus, ut si nō accessisset, satisq; postulatis fecisset, ipse patrū veteri instituto conciliū conuocaret.

Cumq;

Cumque aliquot elapsis mensibus, nil ab illo responsionis haberetur, accersiti sunt ad concilium patres, de iure & consuetudine aduocandi: inchoauerat tunc sextus quadragesimus post mille ducentos annus: conuenerant vero maxima ex parte concilium iniri: cum Fridericus Thadæum Sinuessanum iureconsultum, & quidem prestantissimum, misit oratorem, omnia, ut postea constitit, disturbaturum: Cuius legationis apparens summa, & quam præ se tulit, ea erat: Fridericum de re sua, de que omni iustitia, coram patribus dicturum, breui assuturum: quem expectandum, & rogabat, & de iuris pontificij rigore, cum aduersantibus contendebat: Nec moram grauius pontifex patresque ferebant, quousque rescitum est, Fridericum Parmæ agentem, id maxime moliri enitique, ut Brixianos, Mediolanensesq; bello diu meditato paratissimus inuaderet. Erant pontifici in Parma vrbe consanguinei, & affines multi nobiles in regione primarij: quorum salutis ratione, dum fuit cardinalis, amicitiam cum Friderico seruauit: Eos nunc pontifex clam admonitos, iussit vel nudos Placentiam commigrare: Quod quam primum est factum, sententiam pontifex in Fridericum excommunicationis, depositionis, priuationisq; pronunciauit, omnibus iuramento absolutis, quo illi tenerentur: & potestate electoribus attributa nouum, quem vellent, principem deligendi. Ad eam nunciationem iracundia, cuius erat impotens Fridericus, adeo excaduit, ut profugorum pontificis necessariorum ades Parmæ, & villas rure speciosissimas, suaditus euerteret. Paulò post, à quodam, ut creditum est, multa in pontificis oppressionem pollicente suasis, Lugdunum accedere proposuit, mouitque Parmæ, comitatum ducens non armatorum magis, quam togatorum: qualem

qualem quantúmque post stantis Romani Imperij tempora, nullus aut domi habuerit, aut in itinere duxerit Imperator. Lombardia autem & rerum Italia administrationem Hencio filio, regi Sardinia commisit: ea iniuncta conditione, vt sese apud Parmam continens, quacunque ingruerent remotius agenda, per legatos ministrosque curaret. Iámque Taurinum Fridericus attigerat, cum Hencium pepulere Cremonenses, vt oblata Quintiani Brixianorum oppidi, furto aut prima oppugnatione, capiendi occasione, per suam ipsius solitam celeritatem diligentiamque vteretur: Sed illo haudquaquam impigriores fuere Parmenses patria extorres, qui Placentinorum allata populariter ope freti, ad recipiendam patriam sunt ingressi. Inerat Parme prætor Henricus Aretinus: cui, dicendo iuri à Friderico pridem imposto, Hencius in Brixianos ducturus, vrbis, præsidijque regimen demandauerat: Isque à factionis Imperatoria Parmensibus impulsus, structa acie extorribus ad Tarum obujs cominus est congressus: & praelium bincinde, viribus odio maiore, commissum est: in quo Henricus Prator & præsidij primores sunt interfecti. Parmensium autem Friderico studentium, non magna magis, quam crudelissima cædes commissa fuit, minimoque postea negotio extorres in patriam sunt reducti.

CAPVT XIII.

Ingressum iam alpes Fridericum petendi concilij, quod Lugduni agebatur, gratia, auditus Parme casus, ad reditum traxit: futurum tantum existimauit, vt eo in Gallijs remotissimo, Parmensium, si incolumes mansissent, exemplo, multi de Italia rebellarent: vsusque est conatu, cæteris antehac omnibus maiore, copijs vniuersè contrahendis. Venit enim cum omnibus Marchia